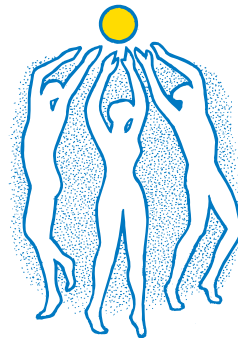

Idrottsarvet

Nr 65 - Årgång 34 - 2019

ÖREBRO LÄNS IDROTTHISTORISKA SÄLLSKAP

Styrelsen inom ÖLIS

Ordförande

Jens Schollin
jens.schollin@oru.se

Vice ordförande

Reignar Johansson
rejo.jba@telia.com

Sekreterare

Kerstin Pedro
kerstin.m.pedro@gmail.com

Kassör

Håkan Aldevik
hakan.aldevik@telia.com

Ledamöter

Sven-Arne Ahlberg
svenarneahlberg@outlook.com

Bo Ericson

bo.sten.ericson@telia.com

Kjell Wahman

kjwah46@hotmail.com

Anki Olsson (adjungerad)

anki.rahmberg@hotmail.com

Laila Sunesson (adjungerad)

laila.sunesson@live.se

Hedersordförande

Rolf Hallgren och Bo Astvald

Hedersledamöter

Marianne Dahlberg, Kurt Löfvenhaft, Johnny Lindahl, Rolf Sund, Kjell Sunesson och Laila Sunesson.

Hedersmedlemmar

Karin Åslund, Thomas Eklund, Bernt Eriksson, Olof Gustafsson, Gunnar Hagsten, Magnus Enhörning, Göran Gillberg, Olle Larsson, Lars Segelberg och Stig Wallinder.

Luciatablå, med skönsång av elever från Karl Johans Skola, framförs traditionsenligt vid caféträffen i december.

Samarbetspartners

Contour Air
ICA Parken-City-Eko
Industrihandel i Örebro

Puts och Tegel i Örebro AB
Röhnisch Sportswear AB
SISU Idrottsutbildarna

ÖBO
Örebro läns Idrottsförbund
Örebro Sportklubb

Omslagsbilden

Tai Woffinden, England, världsmästare i speedway säsongerna 2013, 2015 och 2018, tävlande för Kumla-indianerna. Fotot publicerat med generöst tillstånd av fotograf Jonas Eklind, Deep Powder AB i Hallsberg.

Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap

Slottsgatan 13 A, 703 61 Örebro.
Telefon: 019-25 47 07

Hemsida: www.olis.nu
E-post: idrottshistoriska@telia.com
Bankgiro: 5495-3039.
Organisationsnummer: 875001-4972

Ledaren

Ekonomisk doping - det har blivit modeordet i svensk elitidrott under 2000-talet. I vintras var exempelvis nästan var och varannan elitklubb i bandy i ekonomisk kris och vid årsskiftet sa Hammarby Bandy upp samtliga spelarkontrakt med omedelbar verkan. Bandyens elitserie visade sig vara en gigantisk lyxfälla.

Galopperande spelarlöner har tillsammans med sviktande publiksiffror och färre sponsorer varit en omöjlig ekvation.

I höstas visade det sig att sex av åtta klubbar som gick till bandyns slutspel i fjol inte kunde redovisa plussiffror. Stjärnklubben Sandvikens AIK:s, med nio SM-guld, skulder var enligt Sportbladet åtta miljoner kronor under en tid förra våren. Trots eller kanske på grund av att klubben gick till SM-final den säsongen. Klassiska Edsbyn, finalpartnern som blev Svenska Mästare, redovisade också minusresultat, liksom Hammarby, Bollnäs, Villa Lidköping och Västerås Sportklubb. Och för några månader sedan berättade Idrottens Affärer att VSK Bandy hade 4,2 miljoner i skulder!

Någon inverkan?

Har då inte införandet av elitlicens haft någon inverkan på hur debet och kredit sköts i styrelserummen. Nja, är svaret.

Här i länet tvångsnedflyttade Örebro SK från fotbollsallsvenskan till Superettan inför 2005 års säsong och ungefär samtidigt tvingades AIK:s hockeylag ner från allsvenskan till division 1. I bandyn föll bannbullen på IFK Kungälv som inför säsongen 2016/17 sparkades ut ur Elitserien. Det är bara några av lagen som de senaste åren fått problem med ekonomin och tvingats ur en serie. Tyresös stjärnspäckade och framgångsrika damlag i fotboll är ett annat.

Men för en utomstående verkar det som om vissa klubbar har livstids amnesti. Fotbollens gamla

mjölkossa Helsingborgs IF är en förening som flera gånger haft stora skulder, Stockholmsklubbarna AIK och Djurgården också, men de har räddats i sista stund av penningstarka medlemmar.

Det finns exempel där välvilliga kommuner gått in som sponsorer eller långivare för att hjärtelaget ska kunna fortsätta på hög nivå. Kritiserat av konkurrerande klubbar och skattebetalare med litet intresse av elitidrott.

Fel finallag ...

Men fortfarande kvarstår faktum; ekonomisk doping är inte konkurrens på lika villkor. Kanske skulle exempelvis SM-finalen i bandy förra året spelats mellan Vetlanda och Vänersborg - de enda slutspelslagen det året som visade plussiffror. Det är inte svårt att värva spelare och leka storlag med lånade pengar. Skickliga företagsledare tappar många gånger huvudet så fort de hamnar i en idrottsförenings styrelse. Då tänker de med hjärtat - inte med hjärnan.

Det ska bli spännande att se hur storklubbarna i bandyns lyxfäl ..., f'låtit elitserie, klarar skivan. Det finns ju klubbar, som ÖSK Bandy, som fått rättat mun efter matsäcken. Men så ligger de också där de ligger i näst högsta serien.

Som vanligt är det massor av minnen och människor i årets första upplaga av "Idrottsarvet". En dråplig berättelse om Harry Stenqvist, OS-guldmedaljör på cykel 1920, är ett av dem. Missa inte det.

Trevlig läsning!

Håkan Bågenvik

ÖLIS tidning nr 65

Tryck: Trio Tryck AB

Tidningsredaktion: Håkan Bågenvik, Kenneth Johansson, redaktörer, Thomas Eklund,

Bernt Larsson, bilder.

Layout: Karin Lidner

Tai Woffinden

- trefaldig Speedwayvärldsmästare

Sommaren 2018 presenterade Kumlaindianerna en förstklassig förstärkning av sitt lag, engelske speedwayföraren, världsmästaren, Tai Woffinden.

Tai Woffinden är född i den lilla industriorten Scunthorpe, väster om Manchester. Men Tai växte upp i Perth, Australien dit föräldrarna flyttade 1994, när Tai var fyra år. Pappan Rob var tidigare professionell speedwayförare så Tai började köra tidigt. Han fick sin första motorcrosscykel som sexåring och första speedwaycykel som tolvåring.

Familjen satsade allt på Tai och hans speedwaytalang och flyttade 2005 därför åter till England där de under mycket enkla former bodde på en husvagnscamping i Scunthorpe de tre första åren. Det gav möjlighet för Tai att starta sitt engelska och internationella tävlande år 2006, vid 16:års ålder. Efter stora framgångar som junior debuterade Tai i Speedwayens Grand Prix redan 2010.

År 2013 blev Tai som 23-åring världsmästare för första gången, den yngste någonsin. Han blev världsmästare på nytt år 2015 och 2018.

- Speedway är i mycket en motorsport i dess allra råaste form. Vi kör 500 kubiks motorcyklar med en vikt på 75 kilo och accelererar snabbare än Formula 1 bilar upp till en topphastighet på

över 130 kilometer. Varje tävling avgörs genom utslagning där du ständigt måste vara på topp. En mycket tuff och utmanande tillvaro med mycket skador förklarar Tai.

Tai Woddens pappa Rob gick tragiskt bort år 2010 i cancer, då han var tjugo år och hade debuterat i Grand Prix serien.

- Han och mamma gjorde enorma uppoffringar för att jag skulle kunna satsa på speedwayen, framhåller Tai.

För att hedra sin pappa har Tai tatuerat in ett foto på pappan samt hans känslofylla avskedsbrev på sin rygg. Hela Tais unga liv dokumenteras genom att stort antal olika tatueringar, täckande stora delar av hans kropp.

Idag är mamman Sue det stora stödet för Tai, tillsammans med hans hustru Faye och dottern Rylee-Cru, och följer sin son dagligen, inkluderande tävlingar runt om i världen.

Tai och familjen kan efter framgångarna leva mycket gott på speedwayåkandet.

- Jag älskar att köra speedway och är mycket stolt över vad jag presterat de senaste sex åren. Är den yngste som vunnit tre världsmästartitlar men känner ändå att detta bara är början, uttrycker Tai Woodfinden.

Till Kumlaindianerna

Kumlaindianerna stärkte sitt lag med världsstjärnan sommaren 2018. Till den trogna Sannahedspublikens stora glädje representeras åter Indianerna av en världsförare som kör med speed och skönhet. Ett fjärde namn, Tai Woffinden, kan läggas till klubbens legendariska trio Evert "Kumla Frasse" Fransson, Bernt Person och Henrik "Henka" Gustafsson.

Thomas Eklund

Foto Jonas Eklind, Deep Powder AB

Tais unga liv dokumenteras genom att stort antal olika tatueringar, täckande stora delar av hans kropp, inkluderande pappans känslofyllda avskedsbrev vid sin bortgång i cancer.

Världsmästare i speedway 2013, 2015 och 2018.

SM-guld och proffskontrakt målet för Örebro's stjärnskott

Linda Andersson, där har ni det senaste stjärnskottet i framgångsrika Örebro Volley.

21-åriga Linda återvände säsongen 2017-18 till Örebro efter tre år på volleybollgymnasiet i Falköping. Och hon fick en rivstart första året i elitserieklubben. Dels utsågs hon till "Årets rookie" i svensk volleyboll, dels blev hon uttagen till landslaget.

- Utmärkelsen betydde otroligt mycket. Den var ett bevis på att det arbetet jag lagt ned gett resultat och att coacherna i serien (som röstade fram vinnaren) lagt märke till mig. Jag var otroligt glad den veckan det presenterades och jag tycker fortfarande att det är lika häftigt. Jag har tidigare år tyckt att spelarna som tog hem just den titel var så himla coola. Det var ju folk i min egen ålder som man såg upp till.

- Det var förstås också en stor ära att bli uttagen i landslaget. Att representera sitt land i den sport man utövar är nog bland det största du kan uppleva inom idrott. Det är en helt annan nivå på spelet. Kombinerat med mängden träning utvecklas du väldigt mycket under en samling, säger Linda och fortsätter;

- Förra sommaren var speciell i och med att landslagssamlingen var fyra månader lång. Det enda fokus vi hade var volleybollen, Vi sov, åt, tränade och reste. Så tack vare sporten fick jag uppleva många häftiga och spännande länder i Europa.

Du har redan som 21-åring hunnit med ett SM-brons, representerat landslaget och tagit en plats i startuppställningen i Örebro Volley. Har det gått snabbare än du vågat drömma om?

- Självklart fanns det som mål, men jag trodde nog att det skulle ta längre tid än vad det gjorde att uppnå dem.

Du är 188 cm lång och center i Örebro. Vad är din styrka?

- Min längd och därmed mitt blockspel framme vid nätet. Kommer jag rätt så är jag rätt vass där framme. Sedan vill jag se mig själv som en riktig lagspelare. Jag älskar att se mina lagkamrater lyckas.

Var det självklart för dig att återvända till din moderklubb i Örebro efter åren på volleybollgymnasiet?

- Nej, det var absolut ingen självklarhet. Jag stod länge och velade inför valet av anbud. Funderade länge på om jag ville ha en större och mer

avgörande roll i en mindre klubb, eller eventuellt en mindre roll, mer se och lära, i en större klubb. Valet föll till slut på Örebro och nu i efterhand var det valet helt rätt.

Vad har du för personliga målsättningar?

- Just nu är det att laget ska gå till SM-final och vinna guld. Ifjol var vi inte bäst när det gällde, men vi kommer närmare och närmare en seger över storfavoriten och mästarna Engelholm.

- Mer personligt är det många små delmål i teknikområden som jag vill förbättra. Jag är inget jättestort fan av för stora målbilder, utan jag jobbar mer med mindre konkreta mål som uppnås successivt och därmed bidrar till snabb utveckling.

Du studerar till civilingenjör vid Örebro universitet, men drömmer du om att bli proffs?

- Absolut. Just nu sätter jag volleybollen i första hand, så skulle jag få chansen så tar jag nog den. Volleyboll är så mycket större som sport ute i Europa och jag tror att det skulle vara ett stort och viktigt steg i min personliga utveckling.

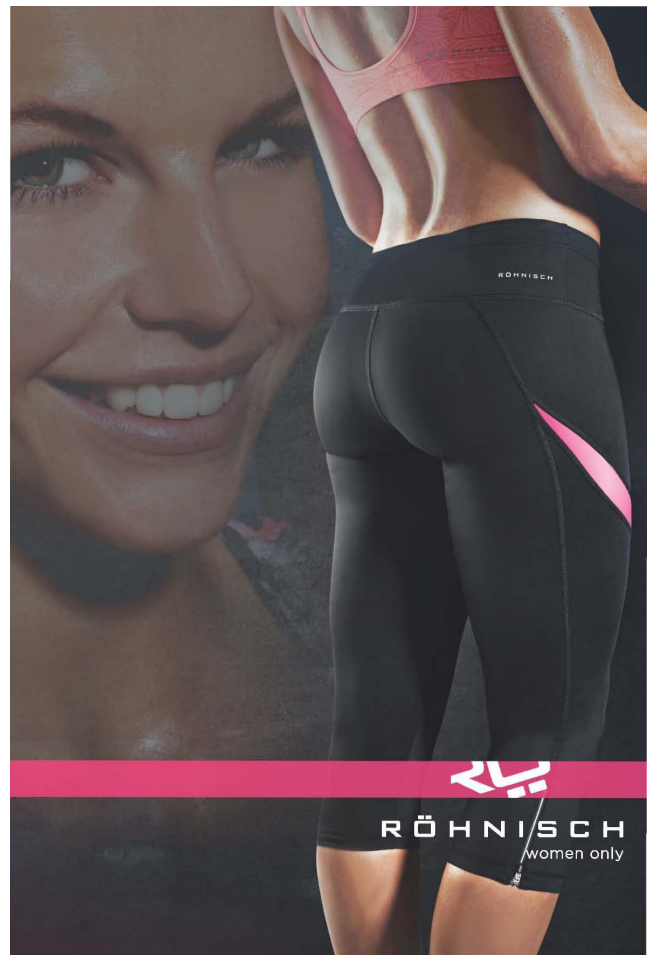
Håkan Bågenvik

Örebrotjejen Linda Andersson, center i Örebro Volley och Volleybollandslaget.
Foto: Martin Avedal, MAV-Foto.

Contour Air
contourair.se
019-333 000
Resor till hela världen. Lite mer av allt...

Järntorgsgatan 9
703 61 Örebro

DEN GODA MATEN

till vardag och fest
hittar du hos oss!

ALLA DAGAR 7-22!

ICA
Supermarket

City
Krämären

ICA
Supermarket

Parken
Brunnsparken

ICA
nära

Eko
Mellringe

www.olif.se

Puts & Tegel i Örebro AB

www.putsotegel.nu

www.industrihandel.se

Från Finnerödja IP till Wembley ...

Vänskapen med Roy Hodgson tog Arvi ut på Europas arenor

Arvi Taaler - det är bondsonen från Finnerödja som efter en krokig väg hamnade på de stora fotbollsarenorna i Europa. Allt tack vare hans vän och ledarkollega, tränarikonen Roy Hodgson.

- Vi lärde känna varandra när Roy kom till ÖSK hösten 1982, berättar Arvi.

Roy Hodgson fick en rivstart i Sverige när han gjorde Halmstads BK till dubbla svenska mästare 1976 och 1979 och tillsammans med landsmannen Bob Houghton införde zonmarkering i svensk fotboll.

- Efter framgångarna i Halmstad fick Roy en jobbig tid i Bristol City och Oddevold. Så åren med ÖSK blev en vändpunkt i hans tränarkarriär, även om vi inte lyckades vinna över Mjällby i kvalet till allsvenskan under hans andra år 1984, säger Arvi Taaler. Därefter värvades Roy till Malmö FF, där han gjorde succé med två SM-guld och fem raka ligasegrar (svenskt rekord).

- Jag blev heltidsanställd av ÖSK 1984, dels som assisterande till Roy, dels som ansvarig för vårt framgångsrika juniorlag. Och när Roy gick till Malmö FF fortsatte jag under en rad av år som assisterande tränare till Rolf Zetterlund samt tipselittränare och sportslig administratör fram till 2004, då jag blev uppsagd på grund av klubbens dåliga ekonomi. Totalt jobbade jag 33 år i ÖSK som för alltid finns i mitt hjärta.

En äkta Viking

Arvi Taaler och Roy Hodgson behöll kontakten genom åren och 2005 lockade Roy över sin vän och tränarkollega till Viking Stavanger.

- Viking var då ett topplag och det gick bra ute i Europa. Men 2006 blev Roy förbundskapten i Finland och jag fortsatte som assisterande tränare i Viking, nu till Tom Prahl.

Kontakten mellan Roy och Arvi fortsatte när Roy tog över det engelska ligalaget Fulham FC.

- Deras scoutingchef Berry Simons ville att jag skulle bli scout åt Fulham i Skandinavien. Jag var

tillbaka i ÖSK och byggde upp ett bra kontaktnät med spelare och ledare som båda klubbarna hade nytta av.

Du fick också en roll i det engelska fotbollslandslaget när Roy Hodgson blev förbundskapten 2012?

- Ja, jag scoutade deras motståndare i EM- och VM-kvalet. Så jag fick flyga runt i Europa och

"spionera" åt Roy och även delta på landslagets träningsläger i London.

Vad lärde du dig av Roy?

- Massor. Spelet, alltså organisation och taktik blev självklara saker. Tord Grip, "Svennis", Hasse Backe och Lagerbäck fick alla sina impulser från Roy och Bob Houghton, men det blev också en konflikt med den svenska skolan under "Laban" Arnessons ledning.

- Originalen är alltid bäst, så jag är väldigt tacksam över att jag fick träffa och jobba tillsammans med Roy i ett antal år.

Har ni kontakt fortfarande?

- Ja, via sms eller telefon och så ses vi då och då. I dag jobbar han, trots sina 71 år, i Crystal Palace, hans första klubb när han växte upp i södra London, berättar Arvi, själv 70 år ung i sommar.

Hemligheten bakom din framgång?

- Det är själva jobbet jag har trivts med. Jag beundrar de som älskar att vara frontfigurer med allt vad det innebär. Men jag är glad att jag i stort sett sluppit den biten. Det roligaste är att jobba med och i ett lag, tycker Arvi Taaler.

Håkan Bågenvik

Foto Bernt Larsson

Samla autografer

Samla autografer är något som skett under många århundraden. Storhetstiden var i mitten av 1900-talet. Idag har denna ädla samlarkonst delvis ersatts av selfies.

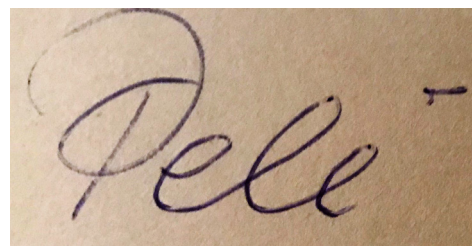
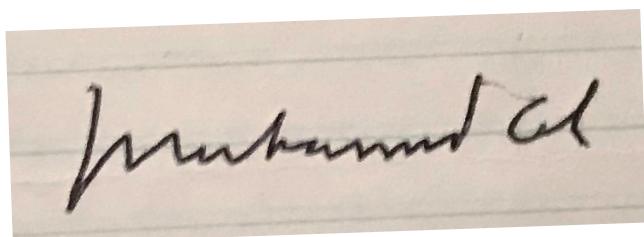
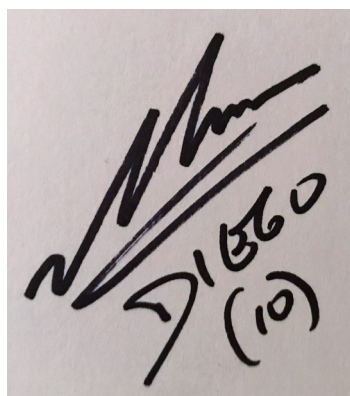
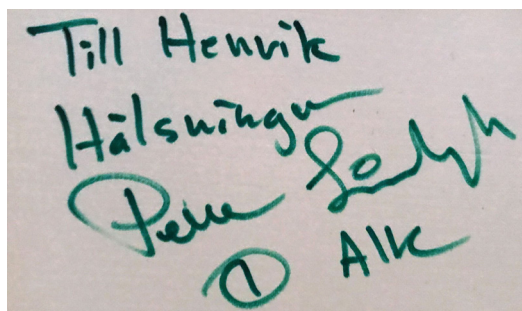
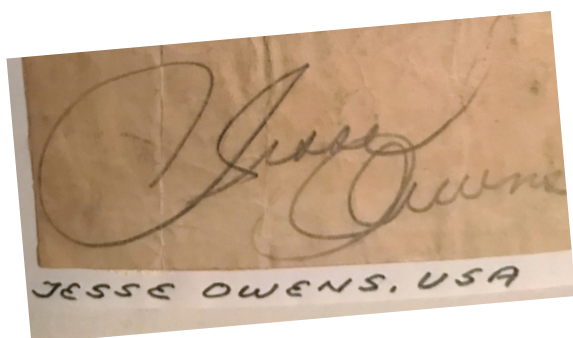
Autograf är en handskreven namnteckning av någon, oftast bemärkt, person. Att teckna sitt namn ersatte äldre tiders sigill och bomärken.

I Sverige stiftades redan 1877 det Svenska Autografsällskapet, som samtidigt började ge ut en tidskrift med personhistoriskt innehåll.

Omfattande svenska autografsamlingar finns bevarade på Riksarkivet och Kungliga biblioteket.

Under 1900-talet kom autografsamlandet att utvecklas till ett eget insamlade av kända mäns och kvinnors namnteckningar. Idrottare var särskilt eftertraktade. Men intresset lever kvar och så sent som år 2010 bildades Sveriges Autografsamlares Förening.

Här kommer några autografer ur journalisten Henrik Brändhs imponerande och unika samling av originalautografer. Fler kommer att publiceras i kommande nummer av Idrottsarvet.

Unika autografer på Jesse Owens, René Lacoste - tennisspelare och kläddesigner; Pelle Lindbergh - Sveriges bästa ishockeymålvakt genom tiderna, Mardona, Muhammad Ali och Pelé.

Orvar Bergmark

Agneta Andersson

Gunder Hägg

Arne Andersson

Gert Fredriksson

Mora-Nisse

~~Ingemar Nordahl~~

Ingemar Johansson

Toivo Öhman

Ulrika Knape

Autografer från några av Sällskapetets tidiga föreläsare vid höst- och vårmötena;
Orvar Bergmark, Agneta Andersson, Gunder Hägg, Arne Andersson, Gert Fredriksson,
Mora-Nisse, Gunnar Nordahl, Ingemar "Ingo" Johansson, Toivo Öhman och Ulrika Knape.

Ordföranden har ordet

Mitt år med ÖLIS

Under det gångna året har jag haft förmånen att få vara ordförande i Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap. Det har varit ett roligt och stimulerande år. När jag fick frågan från valberedningen i början av

2018 bad jag om betänketid. Jag har visserligen varit med i ÖLIS ett antal år som medlem men inte hunnit vara på särskilt många evenemang som anordnats. Efter betänketid tackade jag ja men sa också att jag skulle prova ett år.

Sedan jag slutade som rektor på Örebro Universitet har jag haft och har många uppdrag utanför Örebro, mestadels i Stockholm vilket passar bra eftersom vi har våra döttrar med familjer där. Jag trodde att uppdragen skulle minska. Så har det inte blivit.

Under året som varit har jag fått allt fler uppdrag som är mycket hedrande och ligger väldigt nära min tidigare yrkesverksamhet. Jag har haft en kontinuerlig diskussion med valberedningen om detta och har nu bestämt mig för att inte ställa upp för omval till ordförande.

ÖLIS är för mig ett fantastiskt sällskap. Att vårda och utveckla vår idrottshistoria är en uppgift som sällskapet sköter på ett strålande sätt. Engagemang, kunnighet och kärlek till idrotten genom-syrar hela sällskapet. Det program som ÖLIS erbjuder tror jag har få motsvarigheter i vårt land. Jag har mött så många som gör ett enormt arbete och lägger ner stora delar av sin tid på sällskapets verksamhet. En ordförande måste därför också kunna avsätta tillräcklig tid för att djupare engagera sig i vissa frågor. Jag har inte den tiden i dag.

Under året har styrelsen och utskotten arbetat enträget för verksamhetens bästa. Wall of Fame, Kvinnors idrott o arbetet med sällskapets utveckling är några stora frågor som upptagit mångas engagemang och tid. För mig personligen var också frågesporten en höjdare

Det inre arbetet med dokumentation av bilder, böcker och tidskrifter är fantastiskt och viktigt. Många kommer i framtiden vara tacksamma för allt arbete som görs i dag.

Samtidigt måste sällskapet rekrytera fler som så småningom tar över. Den handlingsplan som nu finns som förslag inför framtiden är den väg som jag tror ÖLIS måste gå.

Lycka till alla ni som arbetar så hårt för ÖLIS.

Jens Schollin

ALLA SITTPLATSER
2499:-

ALLA STÅPLATSER
799:-

ETT ÅRSKORT FÖR ALLA.

Wall of Fame utställningen

Wall of Fame utställningen visades under 2018 på ett stort antal olika platser i vårt län. Ambitionen är att under 2019 nå ännu fler utställningsplatser och åskådare.

ÖLIS populära Wall of Fame utställning har visats runt i vårt läns kommuner. I samband med utställningen genomfördes caféträffar med lokala idrottsprofiler.

- Men vår ambition är att uppsökande nå arrangemang/platser där intresserade samlas berättar museiutskottets ansvarige Reignar Johansson.

Två exempel på detta är att utställningen 2018 visades under en helg på Mariebergs Köpcentrum samt vid Örebrogatan i Coventum.

I anslutning till utställningarna informerar ÖLIS funktionärer om utställningen och föreningens verksamhet.

- De positiva omdömen vi fått gör att vi under 2019 kommer, uppsökande, nå ett stort antal fler arrangemang/platser, avslutar Reignar.

Foto Reignar Johansson

Wall of Fame utställningen visas på Mariebergs köpcentrum.

Idrottsutbildarna

Caféträffar Örebro

Remy Nilsson - Sportjournalisten

Onsdag 29 augusti

Frälsningsarméns café

Sportjournalisten Remy Nilsson var dagens föreläsare. Remy är född utanför Arvika i Värmland och började redan i tonåren skriva om sporthändelser i Arvika Tidning.

Skrivandet var inspirerande och en bra skola som gav nyttig livserfarenhet vilket gjorde att Remy gav upp planerna på att bli lärare för journalistyrket.

Rallysporten är stor i Värmland och tidigt skrev han artiklar och kom i kontakt med rallyförare som Björn Waldegård, Stig Blomqvist och trakstens stolthet Per Eklund.

Nästa steg i karriären före Remy var ett vikariat på tidningen Expressen.

- Bland mina första och kanske mitt livs tyngsta jobb var dagen då Ronnie Petterson förolyckades. Efter att kunnat ge positiva rapporter om olyckan slutade det med att vi producerade en minnesbilaga över Ronnie. En jättetragisk händelse som öppnade ögonen för mig om Ronnies enorma storhet som racerförare med mängder supportrar över hela världen.

Uppdragen ökade för Remy och inför OS 1980 erhöll han uppdraget att särskilt följa brottaren Frank Andersson vilket gav möjlighet till ett antal dråpliga episoder, några av dem publicerbara.

Intressantaste åren var tiden för Expressen i New York. Här kunde, exempelvis, Remy i ett antal artiklar närgånget följa boxaren Mohammad Alis öde. Tiden som sportjournalist följdes av arbete inom Travsporten samt som SVT:s sportchef.

Idag ägnar sin mesta tid till de egna hästarna inom travet.

Entusiastiske och allroundkunnige Remy Nilsson avtackades med en mycket värmande applåd av ÖLIS deltagarna på caféträffen.

Sven Arne Ahlberg

Foto Anders Stenberg

Kicki Johansson – Basketlegend

Onsdag 17 oktober

Frälsningsarméns café

Ett 70-tal medlemmar hade samlats för att lyssna till den kvinnliga basketlegenden Kicki Johansson med nio SM-guld och 190 spelade landskamper.

Idrottandet började i födelsestaden Kristinehamn. I 15-års åldern skedde debuten i juniorlandslaget med landskamper utomlands.

- En stor omställning för en hemmakär Kristinehamnstjej, berättade Kicki.

Som 19-åring värvades Kicki till landets dominerande basketklubb Södertälje. Resultatet blev flera SM-titlar och spel i landslaget. Efter några år i Södertälje återvände hon till Värmland och hårdtsatsande Arvika basket. Arvika nådde som första och enda lagfinal i Europacupen.

Karriären avslutades med att Kicki blev vårt första kvinnliga basketproffs, genom spel i spanska San Sebastian.

- Att vara 178 cm lång och vara i armbågshöjd med flera elitspelare både nationellt som internationellt har gett en hel del smällar och blesyrer såsom avslaget näsben ett par gånger, rejäl hälbensskada och ett mycket illa tilltygat höger lillfinger.

Men sammantaget har basketspelandet gett oerhört många berikande, glada och positiva stunder i hennes liv.

Idag är Kicki åter bosatt i Kristinehamn och är verksam som kultur och fritidschef i Hällefors kommun.

Kicki avtackades för ett av de allra bästa och mest charmfulla caféframträdanden genom tiderna.

Sven Arne Ahlberg

Foto Anders Stenberg

Mr Polo – Magiker & Luciatablå
Torsdag 13 december
Frälsningsarméns café

Caféträff med magikern Mr Polo samt Lucia-konsert med elever från Karl Johans Skola.

De nära hundra deltagarna började som alltid med en luciafika, under trivsamma umgängesformer.

Mr Polo, alias Per Olof Johansson, visade upp en, uppskattad, humoristisk trollerishow fylld av tricks med duvor, dukar, eld och ringar, väl assisterad av deltagare från publiken.

På plats fanns också Per Olofs tvillingbror Lars Ingmar, båda var i sin ungdom duktiga friidrottare i KFUM. De är för övrigt söner till Ingmar Johansson, känd för sin klädbutik Ingmars samt för att initierat Ingmars-cupen i handboll. En populär handbollsturnering för skollag, vilken spelades i Idrotts huset, under 50- och i början av 60-talet.

Caféträffen avslutades med, numera traditionellt, luciatablå. Lucia, tärnor, stjärngossar iklädda fotsida vita dräkter och med levande ljus samt två tomtar från Karl Johans skola skred nedför trappan sjungande Luciasången.

De framförde utomordentligt fint, i stämsång, de välkända sångerna vi gärna hör inför julen. Gläns över sjö och strand, Lusselelle, Nu tändas tusen juleljus, Staffanvisan, Jul, jul strålande jul, We wish you a merry Christmas m.fl. Efter att ha mottagit publikens kraftfulla applåder tågade de uppför de trappor de gjort entré ifrån på nytt sjungande Luciasången.

Så stämningsfullt och vackert!

Thomas Eklund
Foto Anders Stenberg

Tränarna Axel Kjäll och Stefan Ärnsved
Onsdag 23 januari
Frälsningsarméns lokaler i Örebro

En nära fullsatt sal, 130 deltagare, var samlad för att med förväntan lyssna på när de båda fotbollstränarna, ÖSK:s Axel Kjäll och KIF:s Stefan Ärnsved, berättade om sina båda lags förutsättningar inför säsongen 2019.

Sven-Arne Ahlberg hälsade först välkommen och informerade om vårens digra program. Efter att ha introducerat Axel och Stefan ställde Sven-Arne och därefter deltagarna ett antal berikande frågor till duon.

Stefan konstaterade att damerna åter är i högsta serien efter ett fantastiskt fotbollsår 2018.

Av olika skäl är hälften av spelartruppen nya spelare inför årets damallsvenska. Intressanta nyförvärv är återbördade U23 landslagsspelaren Sejde Abrahamsson samt unga talangen Elin Bengtsson från Kumla, syster till landslagsspelaren Pierre Bengtsson.

Ambitionen är att laget ska kunna nå och hålla en jämnhet genom ett högt fokus i varje match.

Axel såg tillbaka på 2018 som ett första, berikande, år som ansvarig tränare. Spelmässigt var våren stark medan hösten prestationer mer växlande upp och ner. Inför 2019 har truppen avsiktligt breddats och förnygrats.

Positivt är att Martin Broberg återvänder. Flera yngre spelare flyttas upp i truppen där Helmer Andersson, son till legendariske mittbacken Thomas Andersson, blir särskilt spännande att följa. Truppen är ännu öppen för några fler nyförvärv, med prioritet av anfallsspelare.

Den egna ambitionen är att förbättra slutplaceringen gentemot föregående år och nå övre delen av tabellen.

Avslutningsvis tackade och lyckönskade det stora antalet deltagare den ambitiösa och mycket representativa tränarduon Axel och Stefan med en kraftfull applåd.

Thomas Eklund
Foto Anders Stenberg

Cykel-Harry

Örebroaren som vann historiskt OS-guld 1920 - men nedfällda järnvägsbommar höll på att kosta honom segern

Harry Stenqvist, uppväxt i Örebro, är en av de stora svenska cyklisterna genom tiderna. Men det var stor dramatik när Harry och Sverige för snart 100 år sedan nådde sin första internationella framgång på cykel vid OS i Antwerpen 1920.

Harry Stenqvist vann OS-guld i ett 158,8 kilometer långt landsvägslopp med individuell start. Startintervallen var fyra minuter och under tävlingen körde Harry ikapp 19 cyklister. När Harry rullade i mål hade han tredje bästa tid och en bronsmedalj i fickan.

Halvvägs in i loppet fick nämligen Stenqvist stanna i över fyra minuter vid en fälld järnvägsbom! Det fanns kontrollanter, så Harry räknade med att få den tiden avdragen. Men när Stenqvist rullade i mål hade han alltså bara den tredje bästa tiden

Tänkte "glömma" tidsavdraget

Guldet firades då av sydafrikanen Henry Gustavus Kaltenbrunn och silvret av fransmannen Fernand Canteloube. Men när kontrollanten kom in blev det full diskussion. Belgierna var en aning avogt inställda mot Sverige och svenskar efter Första världskriget. Det franska legationsrådet Peters, som var svenskarna behjälplig, lyssnade med spant intresse på diskussionen. Han förstod flamländska perfekt och när han fick klart för sig att de belgiska funktionärerna tänkte "glömma" Stenqvist tidsavdrag, lade sig Peters i diskussionen:

"Jag har hört ert resonemang. Det handlar ju om idrott och då skall det gå rätt till", sa Peters.

Ett par minuter senare fick Kaltenbrunn en kallduch. Stenqvist fick nämligen ett tidsavdrag med fyra minuter och 15 sekunder och tog det olympiska guldet med en marginal av 1 minut och 21 sekunder. Av bara farten tog de svenska cyklisterna också silver i lagtävlingen, så det blev dubbla medaljer till Harry Stenqvist.

Flyttade till Örebro

Han föddes på självaste julafton 1889 i Chicago. Harrys föräldrar var utvandrare från Örebro som kom att bli kvar i Amerika under sin livstid. Harry själv som kände sig vilsen på andra sidan Atlanten flyttade till morföräldrarna i Örebro i tonåren.

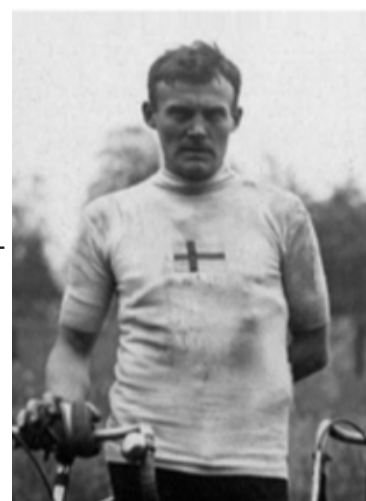
I Örebro tog cykelintresset fart på allvar och Harry anslöt sig till IF Start, där karriären inleddes. Efter bara något år upphörde cykelsektionen i IF Start och

Harry fortsatte cykelkarriären i IFK Örebro, som på den tiden var en av de stora cykelklubbarna i Sverige. Under åren i IFK Örebro erövrade Harry bland annat fyra SM-guld i lag.

De olympiska spelen i Stockholm 1912 var så klart hans stora mål men där blev Harry reserv. Världskriget gjorde att det inte blev något OS 1916. När OS 1920 avgjordes i Antwerpen var Stenqvist uttagen att representera Sverige. Resten är ren idrottshistoria.

Harry Stenqvist var en fantastisk idrottsman. Förutom den ädlaste av medaljer på OS vann Harry tio SM-guld, tre individuellt (10 km 1915 och 1920, 100 km 1915) och sju i lag 1912-20.

När det var dags för pension flyttade han "hem" till Örebro. Harry Stenqvist bosatte sig på Rudbecksgatan. I juni 1968 avled han, 78 år gammal, och vilar nu på Olaus Petris kyrkogård.

Anders Adamson

Höstmöte med frågesportsfinal

Ett 130-tal medlemmar hade samlats i Engelbrekt-skolans aula tisdagen 6 november, för att följa finalen i ÖLIS och Länsradions frågesportstävling "Vi hänger med".

Efter sedvanlig start med fika och landgång samt lotteridragningar hälsade Sven-Arne Ahlberg alla välkomna. Dagens programledare var Göran Gunnarsson och domare Kjell Sunesson. Ansvarig för tävlingen och den som, mycket imponerande, skrivit alla frågorna har Kjell Wahman varit.

Göran inledde med att berätta om samarbetspartnern Länsradions verksamhet som bygger helt på ideella krafter. Sändningstiderna är vardagar mellan kl. 10.00-13.00, kvällsreprise 22.00-24.00.

Vi hänger med

I frågesportstävlingen, "Vi hänger med" deltog nio lag från länet. Varje lag bestod av tre deltagare med en reserv. Kvalificeringen skedde genom utslagningsmatcher enligt modell "Vi i femman". Efter en särskild kvalmatch genomfördes kvartsfinaler, semifinaler och finalen i radiosändning genom Länsradion. Sändningsdag har onsdagar varit, med Arkivcentrum som plats för kamperna.

Finalen utspelade sig mellan "Team Blå Bergen" med laget Torsten Bergsten, Gösta Carlsson, Bengt Olov Nordh och Bengt Torége och "Lag Glada Laxarna" från Sydnärke med laget Stig Björkman Lars Jansson, Christer Jonsson och Ulf Nyström.

Vinnare blev i en rafflande kamp "Lag Glada Laxarna".

Sven-Arne Ahlberg

Foto Anders Stenberg

Kjell Sunesson, domare och Göran Gunnarsson, programledare.

Kjell Wahman, ansvarig för tävlingen och alla frågorna.

Segrare i radiokampen "Vi hänger med", Stig Björkman, Lars Jansson, Christer Jonsson och Ulf Nyström, "Lag Glada Laxarna" från Sydnärke.

Bakom rubrikerna ...

På irrvägar till Silverstone

- då kom taxin in på racerbanan

Racerlegenden Ronnie Peterson blev Superswede med motorvärlden under 1970-talet. Kumlasonen Marcus Ericsson försökte axla hans mantel i Formel 1-cirkusen nu, drygt 30 år senare. Men redan 1981 stod Eje Elgh från Karlskoga, en av landets stora motorsportprofiler, på gränsen till racersportens tungviktsklass.

Det blev min och kollegan Bernt Larssons uppgift att i Nerikes Allehanda skildra Eje Elghs premiär i Formel 2-EM detta avgörande år. Men varken Larsson eller jag visste exakt var den klassiska racerbanan Silverstone låg.

- Alla tidningar daterar ju London som ort när de berättar om tävlingarna på Silverstone. Det kanske är en förort som tennisens Wimbledon eller fotbollens Wembley, sa jag.

Vi frågade på Londonhotellet och de hävdade att vi skulle till Northampton station. När vi satte oss i den svarta Londontaxin med stationen som mål blev chauffören som ett stort frågetecken.

- Ooh, det är drygt 100 km härifrån. Ni får ta tåget från Paddington, förklarade han.

Sagt och gjort. När vi anlände med tåg till stan mellan London och Birmingham var det dags för en ny taxiresa de två milen ut till racerbanan. Där skulle vi bevaka eftermiddagens träning inför helgens F2-premiär med svenskarna Elgh och Stefan "Lill-Lövis" Johansson på startlinjen.

Nu bar det sig inte bättre än att taxikvinnan körde fel och råkade komma in på racerbanan med några F2-bilar ilsket surrande runt om oss, innan hon snabbt togs in i depån. Vi kunde lite lagom omskakade kliva av och göra vårt jobb.

Hur gick det då för Eje Elgh?

- Det här är sista tåget för min del. Jag måste helt enkelt visa resultat om det inte ska bli mitt sista år i racerbranschen. Varje EM-poäng är viktig i den tuffa kampen mot ett hägrande F1-kontrakt, sa den 28-årige Karlskogasonen efter träningen.

Tillsammans med Stefan "Lill-Lövis" Johansson var han då svensk motorsports stora affischnamn.

Kompisar privat men konkurrenter på racerbanan.

- Hoppas du blir tvåa, smålog Eje och tittade på kompisen "Lill-Lövis" efter träningen.

- Visst är han min bästa vän, men racerbranschen består av ett gäng egoister. Och jag är inget undantag, förklarade Eje för Allehanda.

- Men, sa han i nästa andetag. Är Stefan snabbare än jag unnar jag honom segern. Det är en jäkla fin kille.

Träningsiderna lovade gott - men det blev ingen klang och jubeldag för svensk racersport på engelska Silverstone.

Efter problem med stallchefen(!), kopplingen och motorn slutade Eje Elgh på 18:e plats i F2-premiären. Och Stefan "Lill-Lövis" Johansson blev nia. Också han drabbades av premiärnervösa mekaniker som glömde tömma startspray i bilen vid starten. Nu stod "Lill-Lövis" ensam kvar när alla konkurrenter dundrade iväg. Bilen fick skjutas av plattan för handkraft.

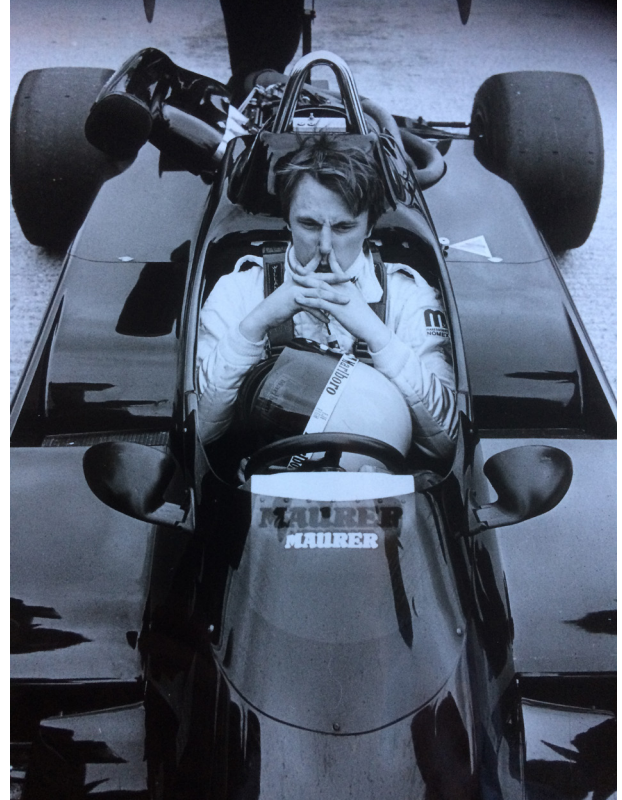
Till slut blev säsongen 1981 Eje Elghs bästa år i Formel 2. Men trots en provkörning för McLaren kunde han inte ta steget upp i Formel 1.

Istället sökte Eje nya utmaningar i Japan, där han så småningom avslutade sin karriär. Därefter blev han expertkommentator i TV och hjälpte fram Marcus Ericsson till F1-kontraktet.

Men kollega Larsson och min återresa till London blev nästan lika dramatisk som trippen upp till Silverstone. Vi åkte med Eje Elgh respektive Stefan "Lill-Lövis" Johansson i varsin bil de 13 milen på små, slingrande landsvägar genom de kuperade grevskapen ner mot London. Bägge tävlade om att göra tidningsfolket från Örebro så skräddade som möjligt. Fast säkrare förare fick man nog leta efter, var vi överens om när vi helskinnade levererats till hotellet i storstan.

Håkan Bågenvik

Foto Bernt Larsson

Det blev en dramatisk start på F2-året 1981 för Karlskogasonen Eje Elgh. Nerikes Allehanda bevakade. Men på den tiden var det krångligt att skicka bilder. Så fotograf Larsson fick åka ut till storflygplatsen Heathrow och fråga passagerare på Stockholmsplanet om de kunde ta med hans filmrullar till Sverige och Örebro. Och det lyckades. På lördagen, dagen före F2-premiären, var det ett halvsides reportage från träningen i England i NA.

Det var ingen glad Eje Elgh som Nerkes Allehandas utsända träffade efter F2-premiären på engelska Silverstone i mars 1981. Inte ens hustru Ingela och sonen Alexander kunde få upp mungiporna på Karlskogas motorstjärna. Sonen som de senaste åren varit F1-föraren Marcus Ericssons personlige tränare.

Bernts bild

Legendariske NA-fotografen Bernt Larsson bjuder denna gång på en bild av cykelkungen Bengt Asplund.

“Aspa” 80-talets tempokung - men kedjetrasse stoppade fjärde raka SM-guldet

Bengt Asplund, 1980-talets svenska tempokung, var en av Örebrocyklisternas fixstjärnor under klubbens storhetstid i slutet på 1970- och början av 80-talet.

"Aspa" axlade värmländske tempokungen Tord Filipssons mantel i svensk cykel. Det blev fem SM-guld i tempo mellan 1978 och 1984, det sista under året i Härnösands Cykelklubb. Men på Bernts Bild har han just blivit tvåa på SM-tempot i Södertälje 1983, då tävlande för Kumla CA.

- Jag ledde med en minut när jag svängde in på upploppet, men tappade kedjan och kom tvåa, slagen med sex sekunder av hemmaåkaren Håkan Larsson, berättar Bengt.

Han lyckades vinna både SM-guld i linjeloppet över 18 mil och tempoloppet i Uppsala 1980. För övrigt ett gyllene år för "Aspa" som också vann det första av tre SM-guld i lagtempo tillsammans med Örebrocyklisterna.

Av bara farten fick Bengt Asplund även Nerikes Allehandas Guldklocka det året.

- Det var mitt bästa år. Jag vann alla distanser under SM. Det har bara Gösta Fåglum lyckats med tidigare. Jag fick även Bragddiplomet av "Gamla Tävlingscyklister"

Bengt Asplund körde i landslaget från mitten av 1970-talet till mitten av 80-talet.

Hade du några proffsanbud?

- 1981 körde jag i Corbettesse, en italiensk klubb, från mitten av juni till november. Och då fick jag ett proffsanbud. Men jag valde av hänsyn till min familj att bo och köra resten av min karriär för en svensk klubb. Men jag la av redan som 27-åring för att satsa på familjen och arbetslivet. Efter sin aktiva karriär var Bengt ordförande i Örebrocyklisterna 2002-2009. Sedan ett år tillbaka sitter han i klubbens styrelse som sakkunnig när det gäller klubbens tävlingscyklister.

Håkan Bågenvik

Kedjetrasse på upploppet blåste, en mycket besviken, Bengt Asplund på hans fjärde raka SM-guld i tempo 1983.

Laxåträff med skridskotema

En caféträff med skridskotema genomfördes av Laxå Idrottshistoriska Sällskap, onsdag 21 november, i församlingshemmet.

Efter att ordförande Lasse Henningsson hälsat välkomna tog trion av kända skridskoprofiler, Björn Schützer, legendarisk idrottsledare, Bertil Olsson, f.d. generalsekreterare i Svenska Skrid-

skoförbundet och skridskosprintern av världsklass, Ove König över.

Anförda av förste världsmästaren i sprint och dubbla olympiern, Ove König, gavs ett antal härliga anekdoter om allt från skridskoovalen på bandyplanen i Laxå till internationellt tävlande med olympiska spel.

Tre kända skridskoprofiler Björn Schützer, Bertil Olsson och Ove König.

Kjells sportfrågor

1. IFK Askersund hade sin storhetsperiod i bandy mellan 1945-65. Hur många allsvenska säsonger spelade man under den tiden?
2. I vilken sport var Anna-Lena Kanto, (Fahlström), stor stjärna?
3. Vad hette BK Forwards legendariska ledare, ”Mr Forward”, verksam under 40 år?
4. Hoa-Hoa Dahlgren har varit uppskattad föreläsare vid ÖLIS möte. Vi besökte hans Restaurang vid Höstresan 2017. Vad heter restaurangen och vad är unikt med den?
5. Vilken sport utövade Rune Flodman, född i Karlskoga?
6. Vilket år började Nerikes Allehanda att dela ut Guldklockan?
7. Vem blev Sveriges första världsmästare i rodd?
8. Arne Ljungqvist är ju känd som läkare och sitt arbete mot doping, men var framstående aktiv i en sport. Vilken?
9. I vilken stad startar Vätternrundan?
10. Vem är vår främsta damfäkterska genom tiderna?
11. Vad är den engelska benämningen på andreföraren i motorsport?
12. Hur många spelare finns samtidigt på plan i en handbollsmatch?

Svaren hittar du på nästa sida!

Svar på Kjells sportfrågor

Anna-Lena Kanto, basketlegendar med 7 SM-guld och 93 landskamper.

1. 9 säsonger
2. Basket
3. Roland Söderberg
4. Loke, hundar får medtas in på krogen
5. Skytte
6. 1935
7. Maria Brandin
8. Höjdhopp
9. Motala
10. Kerstin Palm
11. Co-driver
12. 14 spelare

Hos oss hittar du hem.

Hos oss kan du bo hela vägen från den smarta studentlyan, via radhuset för familjen till seniorbostaden med extra gemenskap. Välkommen!

obo.se

öBo
Hem för dig

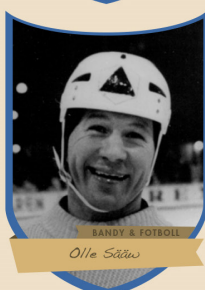
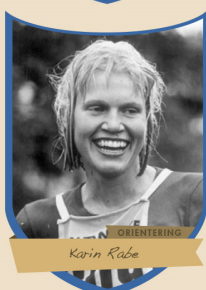
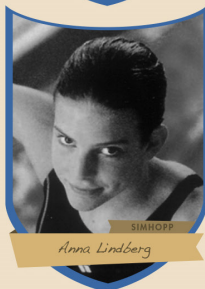
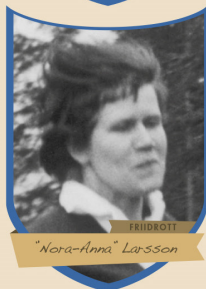
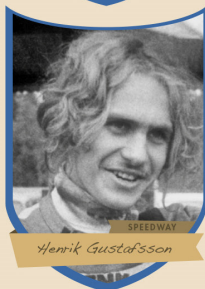
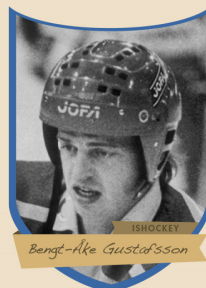
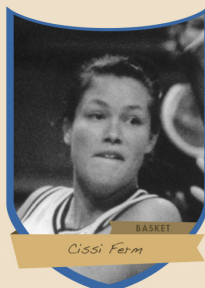
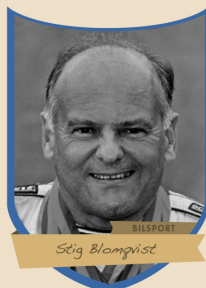
De framgångsrika systrarna Kallur, omgivna av Sällskapets medlemmar vid ÖLIS besök vid Lugnet i Falun 2009.

Vår mötet

Vår mötet, tillika årsmötet, sker onsdag 3 april vid Engelbrektskolan. Föreläsare är en av världens allra främsta handbollsspelare genom tiderna, Magnus Wieslander. Magnus utsågs år 1990 till världens bästa handbollsspelare och vid Millenniumskiftet till 1900-talets bästa handbollsspelare av Internationella Handbollförbundet. Har spelat flest landskamper, 384, och gjort flest mål, 1 185, för Sverige. Två VM-guld, fyra EM-guld och tre OS-silver i svenska landslaget.

WALL of FAME

Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap
Besöks- & postadress:
Slottsgatan 13 A, 703 61 Örebro
E-post: idrottshistoriska@telia.com
www.olis.nu